

bliver lavet på et grundlag, der krænker de berettigede interesser, som naboen har, og dermed bliver der en tredjepart, der bliver gidsel i det, der egentlig skyldtes, at man ikke var i stand til at give et hurtigere svar. Derfor er det ikke bare at gå til det på den måde, som forslagsstillerne forestiller sig.

Jeg kan også nævne et andet eksempel, og det skal være mit afsluttende eksempel. Der er faktisk netop et par steder i lovgivningen, som jeg er bekendt med. Da vi indførte negativ-attestsystemet ved godkendelse af uddannelse, blev det lærlingen, der blev tredjepart og nogle gange ikke fik det uddannelsessted godkendt, som han burde have haft krav på. Jeg vil gerne deltage i en debat om, hvorvidt det var fornuftigt eller ej. Det er stadig væk gældende dansk lov, men det har altså nogle negative konsekvenser.

Men alt i alt: Vi må afvise den del af beslutningsforslaget og egentlig sige, at beslutningsforslaget stort set er opfyldt ud fra det, der er praktisk og acceptabelt muligt.

Svend Erik Hovmand (V):

Denne folketingssamling blev indledt med en konference under overskriften: Bedre kvalitet i lovgivningen. Det, vi diskuterer her, er en side af det samme problem. Hvis ikke vi sikrer, at regelsættet, lovgivningen, bliver efterlevet, så hjælper lovgivningen ikke særlig meget.

Jeg er meget overrasket, for nu at sige det meget mildt, over de to indlæg, som vi netop har hørt, dels fra den socialdemokratiske justitsminister og dels fra den socialdemokratiske ordfører. Jeg er meget overrasket, for jeg troede faktisk, at også Socialdemokratiet var tilhænger af kvalitet i lovarbejdet, målstyring, resultatorienteret offentlig virksomhed osv.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den meget omfattende undersøgelse, som er foretaget af Finansministeriet af den offentlige sektors indsats på en række områder, med al ønskelig tydelighed burde vise enhver socialdemokrat, hvor alvorligt det her problem er.

Lad mig bare nævne et enkelt eksempel: Sagsbehandlingstiden ved revaliderings- og pensionsnævn varierer mellem 48 dage i Københavns Amt og 372 dage i Århus Amt. Jamen altså, jeg har altid haft opfattelsen af, at var der noget, der interesserede en socialdemokrat, så var det vilkårene for mennesker, der er virkelig dårligt stillet i det her samfund, og her taler vi altså om folk, der klager over det, som

man i gamle dage kaldte invalidepension. Deres sager kører altså med meget stor forskel i hastighed i forskellige egne af landet: 48 dage i Københavns Amt og 372 dage i Århus Amt. Tænk på, hvilke psykiske problemer det giver for de mennesker.

Jeg vil gerne sige til den socialdemokratiske ordfører, hr. Jan Petersen: Helt korrekt, målet med dette forslag er ikke, at man skal fastsætte ensartede frister overalt i landet, målet er alene, at de offentlige myndigheder skal give en vejledning, de skal fortælle i forvejen, hvor lang tid det tager i det pågældende amt. At det så formentlig vil få gode politikere i Århus Amt og i Københavns Amt til at tænke sig om en ekstra gang, er noget andet, men målsætningen her er alene, at man skal kunne gå hen til sin kommune og sige: Hvor lang tid tager det at få en byggetilladelse her i kommunen, hvad skal jeg disponere efter? Der løber renter på hver eneste dag, og derfor er det vigtigt for mig at vide.

Må jeg så sige, at jeg også er overrasket over de udtalelser, som justitsministeren er kommet med. Hvad var det, justitsministeren sagde? Han sagde: Regeringen mener ikke, der er behov for yderligere regelsæt ud over de initiativer, som regeringen allerede har taget.

Hvis man nu ser på regeringens egen gøren og laden, hvis man ser på, hvad der sker i dette hus, hvis man kommer ind fra gaden og spørger: Hvor lang er sagsbehandlingstiden for f.eks. § 20-spørgsmål til skriftlig besvarelse? Så slår man op i vejledningen, det er Folketingets forretningsorden, og der står 6 dage. Sådan et spørgsmål bør besvares inden for 6 dage.

Men det er der ikke nogen minister der gør. Det er i hvert fald en klar undtagelse. Jeg har set på statsministerens sidste 14 spørgsmål. Enhver kan gå hen og slå op. Af disse 14 var der ét, der blev besvaret – ved en tilfældighed i øvrigt, fordi det kom ind under den mundtlige behandling i Folketingssalen til tiden. Men af resten, de 13 andre, er de 3 overhovedet ikke besvaret, og med hensyn til de 10 andre er der en gennemsnitlig svartid på 20,4 dage, altså 3 gange så lang tid, som er angivet i den vejledning, vi har i Folketingets forretningsorden.

Og hvis man ser på justitsministeren, som jo burde være den, der var den første og den fremmeste til at overholde de regler, der er fastsat, ja, så må vi sige, at justitsministeren er den minister af alle, der i folketingssamlingen 1996-97 udsattes for flest rykkere fra Folketinget. Man har faktisk måttet organisere det helt